



טורי טורוזמן ניסים

976653

בן רחל ומלכון

נולד ב- תש"ז 1947

התגייס לצה"ל בפברואר 1966

שרת בגדוד הבוקעים הראשון (51)

נפל ב- כ"ו تمוז תשכ"ו 14.7.1966

בעת מילוי תפקידו.





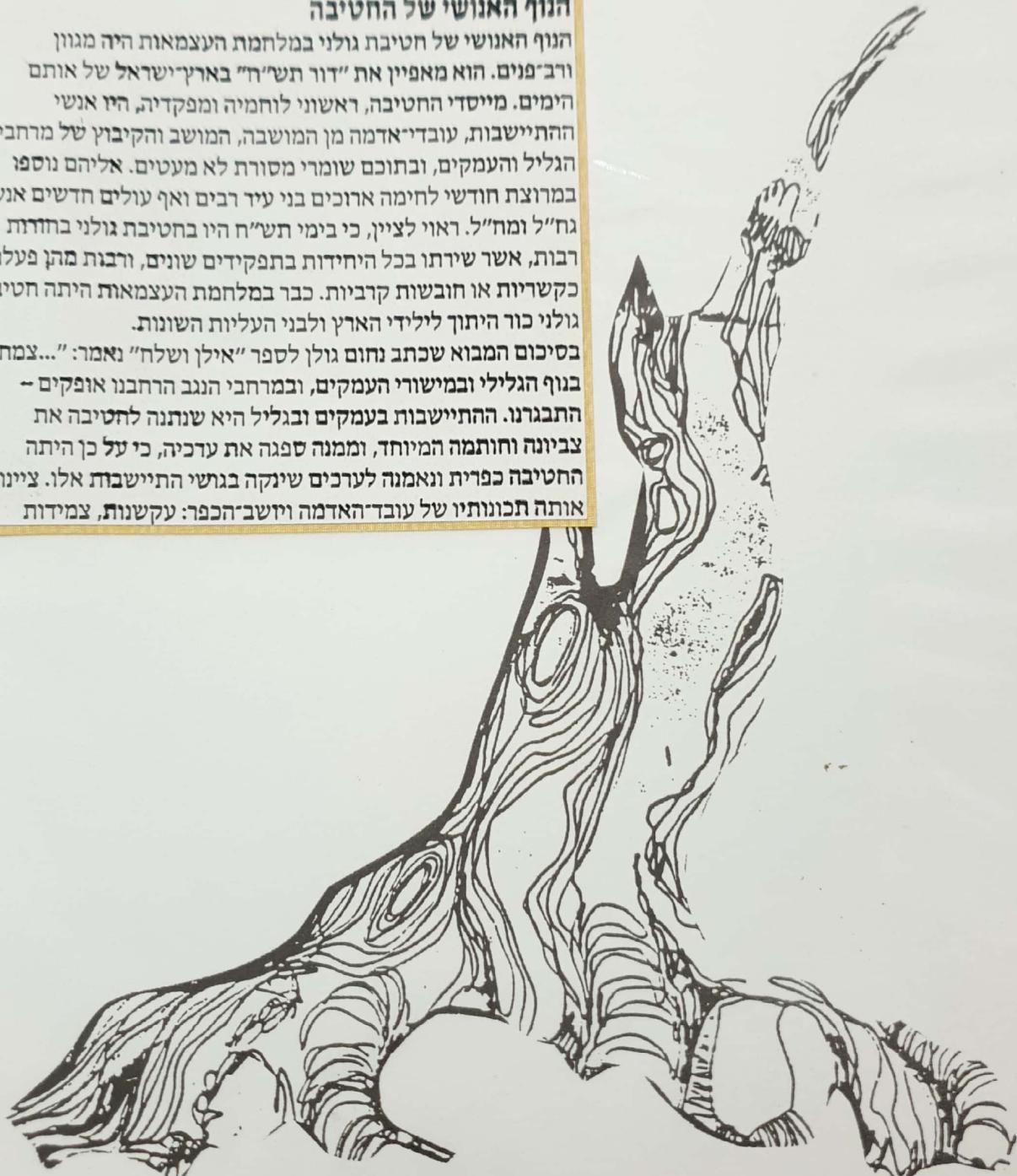
### טוריומן, נסיב

בן מיכלוף ורחל. נולד בשנת תש"ז (1947) בעיר מידلت אשר במרוקו. סיים את לימודיו בבית-ספר יסודי שם; לאחר מכן למד בבית ספר תיכון מקצועי "אורט", בו עשה שנתיים לימודי מקצוע החרטות, אך נאלץ להפסיק את לימודיו, כי משפחתו עלהה לארץ בשנת 1962 והוא עטף. בבאו לארץ היה מקור פרנסתו טפסנות. לזה"ל גויס בפברואר 1966, וכעבור חודשים מספר, ביום כ"ג בתמוז תשכ"ו (14.7.1966), נפל בשעה מלאיו תפקידו והובא למנוחת-עולםם בבית הקברות האורייני באשדוד.



### הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבה גולני במלחמות העצמאויות היה מגוון ורב-פנוי. הוא מאפיין את "דור תש"ד" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקידה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרכבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשים בחימה ארכיכים בני עיר רבים ואך עולים חדשים אנשי גחל"ל ומחל"ל. ראו לצין, כי בימי תש"ח היו בחטיבה גולני בחוות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו קשריות או חובשות קרוביות. כבר במלחמות העצמאויות הייתה חטיבת גולני כור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות. בסיכון המבוֹא שכתב נחום גולן בספר "אלן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחובנו אופקים - התברגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגיליל היא שנותנה לחטיבה את צביונה וחותמה הייחוד, וממנה טפה את עדכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שנתקה בוגשי התיישבות אלו. ציינו אותה תכוונתו של עובדי-האדמה ויושבי-הכפר: עקשנות, צמידות,



**במסדרים**



## חטיבת גולני בתקופת שרותו



ד"ל (1963-1965) ושלמה אלטמן ז"ל (1965-1966). היה זה עשור שקט יחסית, במסגרתו נבנה חישרائيلי-מצרים, וחטיבת גולני, בחלק מכך כל כולה, התפתחה אף היא לsein של מושבת, שנדרת והשובה של בירת הכוח, אימונים, הצעירות והתרבות, טופוח המשמעת, המודיאל וגנות-היחידה, תוך טיפול מיוחד בחיל החובב, במחלקה, בפלוגה ובגדוד.

לוחמי החטיבה בעשר השנים 1957-1967 חולקו את זמנים בדרך כלל בין תקופות אימוניות קצרות ("אימון קיץ" ו"אימון חורף") ר'תעסוקה מבצעית" ממושכת לאורך גבולות ה"קו הירוק". יחידות החטיבה (גדודים, פלוגות-הסיוור, פלוגות המ"כים, פלוגות הטירונים, הקש וההנדסה), היו מפזרות בכל רחבי הארץ, מגבול הצפון והגבול היישראלי-טורקי, עד הגבול הירדי ("פרוזדור ירושלים" ומובלעת הרהצופים) – ועד גבול רצועת עזה והגבן הדרומי.

### בטחון שוטף (בט"ש) (1957-1967)

עליקרי מדיניות הבטחון של ישראל לאחר מבצע "קדש" היו שמידת היישגי מבצע "קדש" (ובכלל זה החופש שיט במצרים טידאן), פיתוח מתמיד וקיים כשור הרוחה והכרעה ומאבק יומיומי (בט"ש) על שמירות הריבונות הישראלית לאורך גבולות שבתייה-הנשך (במיוחד לאורך הגבול היישראלי-טורקי). הסורים התבכוו לארוך קו הגבול 77 ק"מ אורכו מטליאל-קקדידי בצפון ועד אל-חמה בדרום, בנו מערכת מוצבים קדמיים ווורפיים, סללו דורך פטroleums, והחזיקו לאורך ה"קו הירוק" 15,000 חיילים וכן טנקים, תותחים ומרגמות. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת- האש ובסילטה טופוגרפית, שהקנתה להם הדרמה הסורית (רמת היגולן), הפגיו יישובים ישראליים באש ארטילרית, צלפו באש מקלעים ונק"ל, התNELLIו לשיט ולציג בצפוני-מזרחה הכנומת וניסו למנוע בכוח עיבוד קלאי של החלקות באזורי המפוזרים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאץ רצוף ומתמשך של פעילות מבצעית, סיורים, צפיפות, מאורבים, סיוע לשמידה ביישובים ובתחזקה עצודה להקלאים. גולת הכותרת של פעילות הבטחון השוטף בעשור של שנות הששים (1957-1967) היו פעולות הגמול בתאופיק (1960) ובנוקייב (1962) ו"המאבק על המים" (1965-1966) כנגד מזימות הסורים להטוו את מקורות הירדן.



חבריו לנשך



באיימוניים







טורזמן ניסים  
1947-1966